

رسانه‌ها اهمیت زیادی دارد؛ چراکه تعدد رسانه‌های ماهواره‌ای و شبکه‌های اجتماعی می‌تواند ابزاری باشد که دستاوردهای مربوطه را به زیر سؤال ببرد و شکاف‌های اجتماعی و سیاسی را تقویت کند و لازم است در کنار مدیریت بحران کرونا، مدیریت افکار عمومی و تقویت اعتماد اجتماعی از طریق انتشار اخبار به‌موقع و غیرمتناقض و بدون اغراق صورت گیرد. شفافیت و پذیرش آن در میان مردم مهم‌ترین نکته کلیدی در این وضعیت است.

یکی از نمونه‌های موفق در این موضوع، عملکرد سخنگوی مدیریت بحران کرونا است که روزانه اخبار مربوط را در اختیار افکار عمومی می‌گذارد. به همان میزان که شفافیت در این خصوص صورت گیرد و مردم از مسائل آگاه باشند، همبستگی حکومت و جامعه نیز تقویت خواهد شد. همچنین هرچه مقامات سیاسی فاصله خود را با افکار مختلف مردم کمتر کنند، میزان همراهی مردم با سیاست‌های حکومت افزایش خواهد یافت. در مقابل یکی از نمونه‌هایی که پیام آشفته‌ساز به افکار عمومی منتقل کرد، طرح مسئله اعطای تسهیلات یک میلیون تومانی همراه با بهره بانکی بود که عنوان بهره بانکی در شرایط موجود باعث تنش روانی در جامعه می‌شد. البته با دریافت موج این تنش، در تصمیم مربوطه تجدیدنظر صورت گرفت. در مدیریت سیاسی حساس گاهی اوقات ممکن است پیامی کوچک، تأثیر بزرگی داشته باشد.

هم‌زمان با شیوع رو به گسترش اپیدمی ویروس کرونا، اپیدمی‌های وسیعی از ویروس‌های ایدئولوژیکی به راه افتاد که برخی از آن‌ها در بطن جامعه ایران، خاموش و نهفته بودند؛ مواردی همچون اخبار جعلی، تئوری‌های توطئه پارانویایی و فوران‌هایی از انواع نژادپرستی. موضوع آغاز شیوع ویروس از قم، با شانتاژ رسانه‌های بیگانه و صحنه‌گذاری سخنگوی وزارت بهداشت، بستر توهین به علما و حوزه‌های علمیه را فراهم کرد...

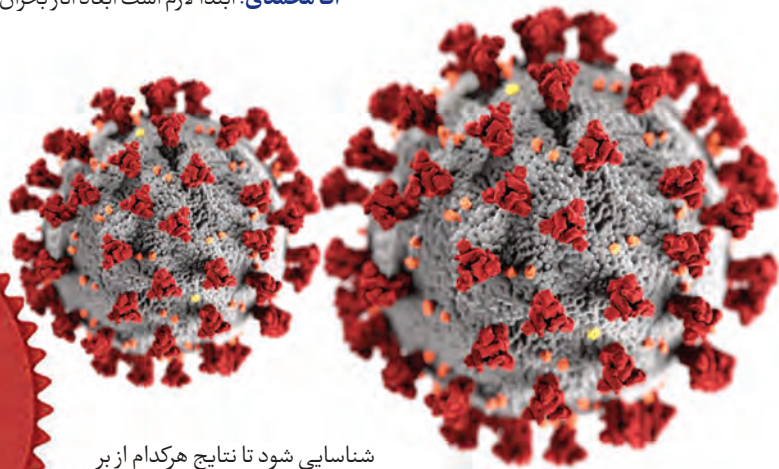
از دیدگاه شما وزنه کدام یک سنگین‌تر بود؛ اختلاف یا همدلی؟

فخاری: هم‌زمان با شیوع رو به گسترش اپیدمی ویروس کرونا، اپیدمی‌های وسیعی از ویروس‌های ایدئولوژیکی به راه افتاد که برخی از آن‌ها در بطن جامعه ایران، خاموش و نهفته بودند؛ مواردی همچون اخبار جعلی، تئوری‌های توطئه پارانویایی و فوران‌هایی از انواع نژادپرستی. موضوع آغاز شیوع ویروس از قم، با شانتاژ رسانه‌های بیگانه و صحنه‌گذاری سخنگوی وزارت بهداشت، بستر توهین

خودجوش به اشکال گوناگون بروز و ظهور می‌یابد. ضمن اینکه پیام رهبر معظم انقلاب (مدظله) در نیمه شعبان مبنی بر رزمایش گسترده برای مواسات، همدلی و کمک مؤمنانه به نیازمندان و فقرا در جامعه موج تازه‌ای ایجاد کرد.

در زمینه پیامدهای احتمالی تا چه حد می‌توان انتظار داشت آثار بحران کرونا به اعتراضات اجتماعی و بروز ناامنی منجر شود؟ نظام سیاسی چه دستور کاری باید اتخاذ کند؟

آقا محمدی: ابتدا لازم است ابعاد آثار بحران کرونا

شناسایی شود تا نتایج هر کدام از بر ابعاد جامعه بررسی گردد. به نظر می‌رسد، بحران کرونا به خودی خود منجر به اعتراضات اجتماعی نخواهد

شد؛ چراکه در طول بحران، مشکلات جدی که به اعتراضات اجتماعی منجر شود، مشاهده نشد و برای مثال کمبودهایی در زمینه اقلام مصرفی نبوده، فروشگاه‌ها به‌طور طبیعی فعالیت خود را ادامه دادند؛ درحالی‌که در برخی از کشورها وضعیت این چنین نبود. همچنین مراقبت‌های بهداشتی تا حد امکان صورت گرفت و بیماران چندانی با کمبود مراقبت مواجه نشدند. فقط در روزهای نخست کمبود اقلام بهداشتی و مراقبتی وجود داشت که چالش‌های کوچکی در برخی از شهرها ایجاد کرد؛ اما اگر بخواهیم به نتایج بحران بپردازیم باید گفت که می‌توان آن را در چند حوزه مورد بررسی قرار داد.

مورد نخست مربوط به مسائل اقتصادی و مهم‌ترین آن‌ها است. در چند سال اخیر بیشتر

به علما و حوزه‌های علمیه را فراهم کرد تا جایی که حتی با اهالی قم یا خودروهایی پلاک قم در سایر شهرها برخورد قهری انجام می‌گرفت! در این بین رفتارها و صحبت‌های احساسی و سنسجیده مقاماتی همچون یکی از فرماندهان پلیس مازندران در بستن راه‌ها به روی مسافران و درخواست از مردم برای اقدام عملی در این زمینه موجبات درگیری‌هایی را میان مردم فراهم کرد. درعین حال اجماع نظر علما و مسئولان مربوط در بستن درب اماکن مذهبی زمینه ایراد اتهامات را از بین برد و بار دیگر در انتظار مردم پرده از چهره نفاق جریان «سید صادق شیرازی» برداشته شد.

از دیگر دستاوردهای مقابله با ویروس کرونا، فضای همدلی فارغ از نام جریان‌های سیاسی و دوقطبی‌های آزردهنده جامعه و نقش شگفت‌آور مشارکت مردم بود که نشان داد حرکت‌های جهادی و مشارکت‌های مردمی در حوادث و بحران‌ها آن‌چنان نهادینه شده است که حتی در مسئله ناشناخته‌ای مثل ویروس کرونا در حوزه بهداشت و درمان به صورت

